

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114210659
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114210659.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: G. T., nar. XX.X.XXXX, bytom T. S. XX/XXX, N.-S., za účasti vedľ. účastníka na strane navrhovateľa: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, proti odporcovi: PROFI CREDIT SLOVAKIA spol. s r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava 26, právne zastúpený: JUDr. Ján Havlát, advokát, so sídlom Rudnayovo nám. č. 1, Bratislava, o neplatnosť revolvingových zmlúv, vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500006584 zo dňa 26.08.2011 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom je neplatná.

Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500006586 zo dňa 26.08.2011 uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom je neplatná.

Odporca je povinný vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie vo výške 934,38 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 24.3.2014 sa navrhovateľka domáhala vyslovenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré uzavrela dňa 26.8.2011 s odporcom a to č. 8500006584 a č. 8500006586 ako aj o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500006584 zo dňa 26.08.2011 vo výške 499,56 EUR a zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500006584 zo dňa 26.08.2011 bezdôvodné obohatenie vo výške 434,82 EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh odôvodnila tým, že medzi navrhovateľkou a odporcom bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na základe ktorej odporca poskytol spotrebiteľský úver č. zmluvy 8500006584 zo dňa 26.08.2011 vo výške 930,- EUR, z čoho bolo vyplatené na účet 796,02 EUR a zo zmluvy č. 8500006586 zo dňa 26.08.2011 vo výške 810 EUR, z toho bolo vyplatené na účet 693,58 EUR. Odporcovi tak navrhovateľka preplatila nad istinu zo zmluvy č. 8500006584 sumu vo výške 499,56 EUR, pretože zaplatila sumu 1.295,58 EUR, poskytnutá istina bola vo výške 796,02 EUR, zo zmluvy č. 8500006586 preplatila sumu vo výške 434,82 EUR, pretože jej bola vyplatená suma 1 128,40 EUR, poskytnutá istina 693,58 EUR, a preto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa odporca obohatil, nakoľko revolvingové úvery boli pre porušenie zákona bezúročné a bez poplatkov a navyše odporca sa obohatil aj preto, že úverová zmluva je z dôvodov uvádzaných nižšie absolútne neplatná.

Voči odporcovi je v postavení spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka a dopadá na ňu v celom rozsahu spotrebiteľská ochrana podľa Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách a úveroch pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je nepredstaviteľné, aby zmluvy o revolvingovom úvere a všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky a je povinnosťou členských štátov EÚ a ich orgánov, aby naplnili cieľ čl. 6 ods. 1 smernice a zabezpečili ratio legis smernice, aby nekalé podmienky spotrebiteľov nezaväzovali, to osobitne platí, ak zmluva obsahuje značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a ich existencia nie je pre spotrebiteľa možná a účelná. V tomto prípade je povolaným orgánom štátu súd, ktorý prihladne na eurokonformný výklad európskeho spotrebiteľského práva. Poukázala na to, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv musí byť vždy v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Obč. zák.). Neprijateľnosť zmluvných podmienok a jeho dôsledky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS musí súd vyhodnotiť so zreteľom na čl. 4 ods. 1 tejto smernice, podľa ktorého: „1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“, preto pri hodnotení neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere, musí súd prihladnúť najmä na okolnosť, že podmienky predformulovával profesionál- odporca, ktorý má povinnosť odbornej starostlivosti, a tiež na okolnosť, že spotrebiteľ bol vo finančnej tiesni. Odporca mal povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, v súlade s dobrými mravmi (§ 3 O.Z.) a mal by na trhu ustáliť hranicu, pokiaľ ide o čestné podmienky a ich používanie v spotrebiteľských zmluvách.

Uviedla, že podľa údajov zo stránky Národnej banky Slovenska, základná úroková sadzba pre banky v čase uzatvorenia zmluvy s navrhovateľom bola 12,89%, to znamená, že úrok, ktorý bol stanovený zmluvou viac ako šesťnásobne prevyšuje túto sadzbu. Jeden z rozsudkov, ktorý je zverejnený na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, a to konkrétne rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9. novembra 2010 č. k. 17CO/313/2010-99 judikuje, že ak si odporca uplatňoval úroky najmenej vo výške 24 % ročne, teda takmer trojnásobne ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami, a sú preto v rozpore s dobrými mravmi. Súd neuznal argumenty nebankového subjektu, že úroková miera zodpovedá miere rizika pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek zaistenia.

Zároveň poukázala navrhovateľka na to, že podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 3 Co 3/2011, ak je odplata ako podstatná náležitosť zmluvy v rozpore s dobrými mravmi, je neplatný právny úkon ako celok a posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84 % p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Ako neprijateľné zmluvné podmienky súd posúdil zmluvnú pokutu vo výške 10% z každej omeškanej splátky a úroky z omeškania vo výške 0,1 % denne, ktoré sú navyše v rozpore s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. a zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ znášať akékoľvek výdavky spojené s vymáhaním dlhu. Nebankový subjekt postupoval neprimerane, keď za to isté porušenie povinnosti (omeškanie so splátkami) dojednal niekoľkonásobný postih spotrebiteľa (zmluvná pokuta, úroky z omeškania, náhrada škody, poplatky za upomienku a odstúpenie od zmluvy). Krajský súd upriamil pozornosť na zneužitie ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa zo strany nebankovej spoločnosti. Nebanková spoločnosť nijako nepreukázala, že by ju zaujímala bonita, stav núdze žalovaného a skutočnosť, či spotrebiteľ dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Krajský súd prelomovo ustálil, že určitú mieru ľahkovážnosti spotrebiteľa treba považovať za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ nebanková spoločnosť využila ľahkomyselnosť spotrebiteľa, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní bonity spotrebiteľa, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úžere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Krajský súd uviedol, že ak by nešlo o nadvládu veriteľa nad spotrebiteľom (tieseň, čiastočná ľahkomyselnosť) boli by pri nebankovej spoločnosti akceptovateľné vyššie úroky, rozhodne však nie o 100% vyššie oproti priemeru bánk, pričom vždy sa musia zohľadniť aj osobitosti prípadu. Krajský súd uzavrel, že má poznatky, že úverovanie nebankoviek je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Spotrebiteľia sa pre omeškanie so splátkami môžu dostať do nezvládnuteľného kruhu úverov. Nepochybne klesá životná úroveň človeka, ktorý si v núdzi zobral úver, uplatňujú sa rôzne sankcie a náklady na vymáhanie. Zmyslom a cieľom úverovania spotrebiteľov nemôže byť neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a niekoľko ročný stav splácania dlhu, počas ktorého je spotrebiteľ vystavený stresovým situáciám. Takýto stav je na úkor kvality života človeka

a nebanková spoločnosť to vyvolala neprimeranými úverovými podmienkami bez poznania reálnej schopnosti spotrebiteľa splatiť úver za podmienok vopred stanovených spoločnosťou (štandardná typová zmluva). Námietka, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti časti úrokov, keďže dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov. Ďalej navrhovateľka uviedla, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala pri podpise zmluvy vôbec zákonom vyžadovaný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), a preto sú poskytnuté úvery podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročné a bez poplatkov, teda navrhovateľka je povinná vrátiť veriteľovi iba istinu a nič viac. Údaj o RPMN na formulári zmluvy bolo uvedené, ktoré kolónky treba vyplniť, pri kolónke článok VI. je uvedené, že tento sa nevyplní. Takto vyplnený a podpísaný navrhovateľkou dňa 24.08.2011 na uzavretie revolvingových úveroch bol zaslaný odporcovi, ktorý doplnil údaje v článku VI a podpísal dňa 26.08.2011 zmluvu, takúto následne zaslal navrhovateľke. Teda odporca pri uzatváraní predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere sa dopustil nekalej obchodnej praktiky o cene poskytnutej pôžičky zmysle § 7,8 zákona č. 250/2007 Z. z., navrhovateľka nebola informovaná pred uzavretím zmluvy o RPMN, uvedené bolo aj v rozpore s ust. § 4 zákona č. 129/2010 Z. z..

K samotnému revolvingu uviedla, že ak spotrebiteľ bude stáť o ďalšie úverové prostriedky, tak nič mu nebráni požiadať o ich poskytnutie, avšak na začiatku právneho vzťahu dojednávať ďalšie úverové prostriedky, ktoré sa majú poskytnúť v priebehu úverového obdobia, je pre spotrebiteľa značne znevýhodňujúce a prekvapujúce. Odporca si zároveň istí budúceho spoľahlivého klienta, ktorý v čase revolvingu už ani nemusí mať záujem o poskytnutie ďalších finančných prostriedkov. Ide o neprimerané vnucovanie služby popri inej službe. Obdobná neprijateľná podmienka je zakázaná v §53 ods. 4 písm. n) Občianskeho zákonníka. Tiež ide o rozpor s§4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, podľa ktorého dodávateľ „Nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby (ďalej len "viazanie predaja") na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby.". Rovnako ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Čo je revolving málokto spotrebiteľ rozumie, spravidla si berie „jednorazový " úver a ide do vzťahu s tým, že keď dlh splatí, nebude mať žiadne ďalšie povinnosti. Preto by nemal byť viazaný podmienkami, ktoré nepochopil a ktorým neporozumel. Spotrebiteľ chce spravidla vždy len dočasne preklenúť určitú -konkrétne časovo vymedzenú finančnú tieseň. Revolving by tak v jej prípade nemal obstať nielen pre neprijateľné zmluvné podmienky, ale aj z dôvodu absencie kauzy opodstatňujúcej uzavretie zmluvy o revolvingu.

K dohode o poskytnutí služby uviedla, že medzi korektnými Veriteľmi, ktorí voči spotrebiteľom postupujú s náležitou odbornou starostlivosťou je neprípustné, aby si veriteľ pri podpise zmluvy ponechával za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru (maximálne troch splátok) zo zmluvy č. 8500006584 vo výške 133,98 EUR, pri revolvingu vo výške 69,60 EUR, zo zmluvy č. 8500006586 vo výške 116,42 EUR, pri revolvingu 60,48 EUR. Ide navyše o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podčiarknutý práve stavom hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože dodávateľ už pri poskytovaní úveru predpokladá neschopnosť splácať úver/ revolving dlžníkom. Takýto výkon práva nemôže požívať ochranu v právnom štáte (§ 3 OZ). Nie je vylúčené, že je to vlastne odporca, ktorý zakladá predpoklad porušenia povinností spotrebiteľa, keďže ho ukracuje o plnenie, pričom toto nie je nijako zohľadnené v splátkach (splátky sú také, ako keby spotrebiteľ dostal plnú výšku úveru).

Uvedená zmluvná podmienka potvrdzuje praktiky nebankovej spoločnosti, ktorá sa chce dostať čo najskôr k finančným prostriedkom spotrebiteľom a tieto započítať už pri poskytnutí úveru - odporca formou zmluvnej odmeny zakrýva skrytý úrok, pritom spotrebiteľovi vnucuje revolving, ktorý si reálne ani nevyžiadal, pričom poukázal ja na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9. augusta 2011 č. k. 10CoE/313/2010 a rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie z 8. marca 2010 č. k. 17Cb/95/2009-83. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. 8.1 ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľka pri nekalosti podmienok poukázala aj na rozhodcovskú doložku ktorej nekalosť vyplýva zo skutočnosti, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a podľa ktorej síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa takejto doložky začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Jeho „možnosť“ vybrať si je teda skutočne len iluzórna, pričom

nepozná ani jeden prípad, kedy si spotrebiteľ sám dobrovoľne uplatnil práva v rozhodcovskom konaní. Nekalosť rozhodcovskej doložky osobitne spočíva v tom, že zakladá faktickú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 01). Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Uviedla, že podľa spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.09.2010 aj zmluvná podmienka, podľa ktorej má spotrebiteľ možnosť výberu medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto podmienky podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa a spotrebiteľ by sa mu musel podrobiť, predstavuje zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne vyjednaná.

S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2012 č. k. 18 Co 109/2011, podľa ktorého odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý určil neplatnosť zmluvy o úvere pre početné neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedla, že odvolací súd, napriek snahe udržať zmluvu v platnosti, ustálil, že táto nie je z objektívneho hľadiska ako celok udržateľná, keďže vadami netrpia iba jej podstatné náležitosti, ale v podstate všetky časti (články). Neprihliadal pritom na výhodnosť neplatnosti zmluvy pre toho ktorého účastníka zmluvy, ale na objektívne hľadisko, či je zmluva ako celok neplatná resp. ďalej možná (cieľ zakotvený v čl. 6 ods. 1 in fine smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Za dôležité tiež považoval hľadisko, či by zmluvné strany mali vôľu na kontrakte bez neplatných klauzúl. Pokiaľ ide o súdnu kontrolu zmluvných podmienok súd uviedol, že žalovaný sa mylí, pokiaľ považuje za typovú zmluvu iba všeobecné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom alebo ak na naplnenie individuálne dojednaných podmienok považuje skutočnosť, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Odvolací súd vyjadril názor, že znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.).

Odporca k návrhu uviedol, že pri neprijateľnosti zmluvných podmienok, absentuje bližšie zdôvodnenie tvrdenia žalobcu, respektíve čo i len bližšie priblíženie úvahy, ktorá žalobcu k takejto úvahe viedla. Už vôbec sa žalobca nevenuje otázke kvalifikovaného posúdenia ním tvrdenej nerovnováhy v právach a povinnostiach, ignoruje tak hypotézu právnej normy obsiahnutej v ust. § 53 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého je neprijateľnou podmienkou výlučne ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu značnú.

Uviedol, že právna úprava spotrebiteľských zmlúv vychádza vo všeobecnosti z princípu ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania postavenia dodávateľa ako tzv. silnej zmluvnej strany; silnej najmä v dôsledku ekonomickej prevahy a postavenia na relevantnom trhu. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že táto nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto právna úprava vymedzuje neprijateľné podmienky, pričom dôsledkom je to, že sú ex lége neplatné. V ustanovení § 53 ods. 1 Obč. zák. je vymedzená všeobecná zásada, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustálená právna prax zhodne s doktrínou odvodzuje záver, podľa ktorého za značnú nerovnováhu treba a priori považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, respektíve nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkajú možnosti odstúpenia od zmluvy.

Podstatou právneho vzťahu, ktorým je zmluva o úvere je právo dlžníka na poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorému právu zodpovedá povinnosť tieto prostriedky poskytnúť a súčasne povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť, ktorej povinnosti zodpovedá právo veriteľa na vrátenie peňažných prostriedkov a zaplatenie úrokov. Ani z jedného z ustanovení zmluvy nevyplýva taká úprava práv a povinností, ktorá by predstavovala akékoľvek znemožnenie uplatnenia nároku dlžníka (spotrebiteľa), ktorý mu vyplýva zo zmluvy (právo dlžníka na poskytnutie úveru a poskytnutie revolvingu), ktorá by akýmkoľvek spôsobom nedovoľovala alebo obmedzovala dlžníka v domáhaní sa nápravy už prijatého plnenia, respektíve ktorá by mu znemožňovala odstúpiť od zmluvy. Žalobca účelovo opomenul, že aj napriek tomu, že s neprijateľnými podmienkami spája právny poriadok, v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatnosť, ani neplatnosť jednej zo zmluvných podmienok nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy. Pritom základným zmyslom a účelom neplatnosti neprijateľnej podmienky je to, aby sa spotrebiteľ mohol s úspechom voči dodávateľovi domáhať toho, v uplatnení čoho mu táto podmienka bránila. Žalobca

neuvádza ani v jednom prípade takú podmienku, ktorá by v skutočnosti bránila spotrebiteľovi v realizácii a uplatňovaní takýchto práv. Ak žalobca tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere, bez toho aby špecifikoval o ktorú konkrétnu zmluvu ide, keďže žalobou napáda platnosť dvoch zmlúv, je celá absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nie je mu jasný záver na základe ktorého odporkyňa dospela k záveru, že medzi ňou a žalovaným je právny vzťah, ktorý je regulovaný právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľa. Predsa iba existencia spotrebiteľskej zmluvy mohla založiť medzi Žalobkyňou a Žalovaným právny vzťah dodávateľa a spotrebiteľa.

K ročnej percentuálnej miere nákladov uviedol, že jedným zo zásadných a podstatných omylov, ktorý sa opakovanne v žalobe prezentuje, je omyl ohľadne toho, kedy a akým spôsobom dochádza medzi veriteľom a dlžníkom k uzavretiu zmluvy, pričom poukázal na znenie § 44 Obč. zák., podľa ktorého vzniká zmluva okamihom, kedy prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť, t.j. okamihom, kedy navrhovateľovi dôjde vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu (§ 43c ods. 2 Obč. zák.). Podľa právnej doktríny predpokladom vzniku zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu sú dva jednostranné právne úkony vzájomne adresované; návrh na uzavretie zmluvy (oferta v zmysle § 43a, 43b Obč. zák.) a prijatie návrhu (akcept v zmysle § 43c Obč. zák.). V predmetnom prípade je ofertou žiadosť dlžníka o poskytnutie revolvingového úveru, formálne realizovaná jednak vyplnením a podpísaním formulára označeného ako „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru“ a následne dorúčením tejto žiadosti do sféry veriteľa a akceptom je súhlas veriteľa s poskytnutím revolvingového úveru, formálne realizovaný podpisom zmluvy a dorúčením podpísanej zmluvy dlžníkovi. V súlade s § 43c ods. 2 Obč. zák. v nadväznosti na § 44 Obč. zák. tak dochádza až momentom, kedy veriteľom podpísaná zmluva dôjde dlžníkovi, teda žalobcom tvrdená „zmena RPMN“ postráda akúkoľvek právnu relevanciu, nakoľko v momente vyplnenia a podpísania žiadosti zo strany dlžníka ešte nie je žiadna zmluva uzatvorená. Žalobca sa v tomto prípade zjavne účelovo snaží nesystematickým výkladom ustanovenia zmluvy bez kontextu a vzťahu k ostatným ustanoveniam interpretovať nesprávne dôsledky príslušného ustanovenia. Exaktná výška RPMN je súčasťou zmluvných dojednaní a je presne špecifikovaná v bode 6. oboch zmlúv o revolvingovom úvere. Podľa článku 3 ods. 3.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere celková výška úveru bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto Zmluvy o RU. Celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára. Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Zz... z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za dodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto Zmluve o RU), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. RPMN bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 odsek 2.2 tejto Zmluvy o RU. Veriteľ sa zaväzuje informovať Dlžníka o zmene RPMN na poskytnutie úveru podľa tejto Zmluvy o RU. Ak sa napríklad poskytuje na základe zmluvy úver vo výške nižšej ako je výška pôvodne žiadateľom a dlžníkom uvedená v žiadosti, potom je predsa logické, že v dôsledku zníženia výšky úveru oproti požadovanej sume dôjde aj k zníženiu celkových nákladov, ktorých je RPMN percentuálnym vyjadrením. Ponechanie RPMN v pôvodnej výške, t.j. pri znížení úveru a zachovaní pôvodnej splatnosti by znamenalo, že úver pre dlžníka „zdrazie“. Je otázne, či takýto výklad zmluvných dojednaní je v súlade s propagovanými cieľmi žalobcu, ktorý deklaruje ochranu spotrebiteľa, keďže vedie k opačnému stavu, k vyššiemu finančnému zaťaženiu spotrebiteľa.

Pokiaľ ide teda o rozhodovanie dlžníka na základe RPMN ako ukazovateľa, podľa ktorého sa rozhoduje, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie, potom s týmto ukazovateľom je oboznámený. V prípade jeho zmeny (ale aj v prípade, ak je rovnaký ako v žiadosti) má však stále možnosť od zmluvy odstúpiť. Taktiež poukázal na to, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov len vtedy, aj je uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, pričom v prípade revolvingovej zmluvy č. 8500006586 je údaj o RPMN v bode 5 (údaje o požadovanom revolvingovom úvere) zmluvy a v bode 6 (údaje o schválenom revolvingovom úvere) zmluvy rovnaký, a to 70,01 %, v prípade revolvingovej zmluvy č. 8500006584 je údaj o RPMN v bode 6 zmluvy dokonca nižší ako údaj o RPMN uvedený v bode 5 zmluvy.

Považuje za vylúčené, aby odporca týmto spôsobom mohol akokoľvek narušiť ekonomické správanie Žalobcu ako spotrebiteľa zapríčiniť napríklad to, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, keď výška RPMN po schválení revolvingového úveru nesmie byť v zmysle bode 7 zmluvy vyššia ako údaj uvedený v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, ak by Žalobca napriek tomu nesúhlasil s akoukoľvek úpravou týkajúcou sa jednotlivých parametrov úveruje v zmysle bodu 7 zmluvy oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípadne túto

zmluvu s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia zmluvy. Vo vzťahu k výške odplaty za poskytnutie revolvingového úveru, v tejto súvislosti poukazujeme aj na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v obdobných prípadoch dovodil, že cenu za požičanie peňazí je potrebné v každom jednotlivom prípade hodnotiť osobitne, pričom v prípadoch pôžičiek, kde predmetom je nízka suma, s požičaním ktorej sú spojené určité fixné náklady a pôžičiek, ktoré nie sú zabezpečené, ani 72 % RPMN nemusí automaticky znamenať rozpor s dobrými mravmi. Uviedol, že s požičaním relatívne malej sumy peňazí sú však spojené určité fixné náklady žalovaného spojené s uzavretím zmluvy, ktoré zostávajú vo svojej výške rovnaké alebo sa menia len čiastočne, bez ohľadu na výšku poskytovaného úveru. Je potom logické, že tieto fixné náklady sa v prípade úverov, predmetom ktorých je nižšia čiastka, prejavujú v celkovej odplate za poskytnutie úveru výraznejšie ako napríklad pri úveroch vyšších. Odplata za poskytnutie úveru ďalej zohľadňuje i riziko klienta, ktorým je často neúspešný žiadateľ o poskytnutie bankového úveru. Žalovaný ako nebankový subjekt si musí zvýšené ekonomické riziko a očakávané nesplácanie úveru určitým spôsobom zaradiť do celkovej výšky odplaty za poskytnutie úveru, v dôsledku čoho je nevyhnutné, že odplata za spotrebiteľský úver nebude rovnaká ako poskytujú bežne banky. V neposlednom rade je potrebné prihliadnúť i k tomu, že pre výšku zmluvnej odmeny je rozhodujúca i doba splácania úveru, nakoľko odplata za používanie peňazí priamo závisí od doby, na ktorú sú peňažné prostriedky poskytnuté a po ktorú boli používané. Preto dohodnutá odplata za poskytnutie revolvingového úveru bola v tomto prípade pre obe zmluvy o revolvingovom úvere primeraná. Zároveň poukázal na to, že v čase, keď boli obe zmluvy o revolvingovom úvere uzavreté, žiadny právny predpis neupravoval maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Avšak právna regulácia výšky, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, upravená v Nariadení vlády Slovenskej republiky č. 238/2008 Z. z., ktoré bolo zrušené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v období najbližšom k dátumu uzavretia zmlúv o revolvingovom úvere, t.j. v období od 16. mája 2010 do 15. augusta 2010. bola maximálna výška RPMN pre rovnaký úver, aký bol poskytnutý na základe oboch zmlúv o revolvingovom úvere, 76,00 %. RPMN uvedená v zmluve o revolvingovom úvere číslo 8500006586 je 70,01 % a RPMN uvedená v zmluve o revolvingovom úvere číslo 8500006584 je 69,11 % (v čase, kedy už obmedzenie zavedené Nariadením vlády č. 238/2008 Z. z. nebolo účinné). RPMN v predmetných zmluvách o revolvingovom úvere teda ani nedosahuje hranicu, ktorú ako maximálnu výšku odplát) za poskytnutie spotrebiteľského úveru upravovala predchádzajúca právna regulácia, preto výška odplaty nemôže odporovať dobrým mravom. Zároveň uviedol, že ak niektorá zo zmlúv o revolvingovom úvere je neplatná v časti týkajúcej sa RPMN, v žiadnom prípade s poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu obsiahnutú v ZoSU to nemá za následok neplatnosť zmluvy ako takej. Nakoľko ročná percentuálna miera nákladov zahŕňa všetky náklady spojené s úverom, teda i ročnú úrokovú sadzbu úveru a z toho vyplývajúcu výšku zmluvných úrokov, ak výška celkovej odplaty za poskytnutie revolvingového úveru je primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi, ani výška ročnej úrokovej sadzby nemôže byť neprimeraná. Ak Žalobca vo svojej argumentácii poukazuje na rozhodnutia súdov v iných prípadoch, porovnáva výlučne len výšky úrokových sadzieb zjednaných pre rôzne spotrebiteľské úvery, a naopak na vyššie uvedené zákonné kritériá, ktoré je potrebné pri posudzovaní primeranosti výšky odplaty vziať do úvahy, vôbec neprihliada. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 57/2005. v ktorom súd skonštatoval, že výška úrokov predstavujúca približne dvadsaťpäťnásobok obvyklej úrokovej miery je v rozpore s dobrými mravmi. V tomto prípade výška úrokovej sadzby ani zďaleka nedosahuje 25-percentnú hranicu, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za odporujúcu dobrým mravom. K revolvingu uviedol, že podľa článku 4. ods. 4.1 zmluvy revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenému Dlžníkovi v oznámení Veriteľa podľa čl. 2 odsek 2.2 tejto Zmluvy o RU, za podmienok tu uvedených. Podľa článku 4 ods. 4.2 zmluvy v prípade, že Dlžník splatí vždy prvých 6 splátok a následne vždy každých ďalších 12 splátok pri úvere so splatnosťou 12 a 18 mesiacov, resp. vždy prvých 12 splátok a následne vždy každých ďalších 18 splátok pri úvere so splatnosťou 24 a 30 mesiacov (s výnimkou Úveru 6000), resp. vždy prvých 18 splátok a následne vždy každých ďalších 24 splátok pri úvere so splatnosťou 36 mesiacov, resp. vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 a 48 mesiacov, bude mu za podmienky predchádzajúceho schválenia zo strany Veriteľa úver automaticky navýšený, t.j. Veriteľ poskytne Dlžníkovi revolving vo výške určenej podľa ods. 4.1. Schválenú výšku revolvingu oznámi Veriteľ Dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RU. Na poskytnutie revolvingu nemá Dlžník bez predchádzajúceho schválenia zo strany Veriteľa právny nárok. Názor navrhovateľa na neplatnosť revolvingu považoval za absurdný, pretože predmetom právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom založeného zmluvou je práve poskytnutie

revolvingového úveru, podstatou ktorého je na rozdiel od bežného úveru opakované poskytnutie úveru po tom, ako dlžník splní určité podmienky. Bez ohľadu na to, či je konkrétnemu dlžníkovi v konkrétnom prípade známy obsah a význam pojmu revolving, respektíve revolvingový úver, jeho vymedzenie a definícia sú obsiahnuté práve v napádaných ustanoveniach. Vzhľadom na to, že predmetné ustanovenia sú súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru, dlžník má, okrem iného práve z týchto ustanovení možnosť presne poznať povahu a podstatu finančného produktu, ktorý je predmetom zmluvy. Odhladnuc od toho, že pojem revolvingový úver nepripúšťa rôzny výklad a jeho výklad je jednoznačný, podľa právnej doktríny aj konštantnej judikatúry sa pri výklade prejavu vôle pri výslovných právnych úkonoch v zmysle § 35 ods. 2 Obč. zák., a to aj pri spotrebiteľských zmluvách, pre ktoré je charakteristický výklad favorizujúci (v prípade pochybností o význame a obsahu právneho úkonu) spotrebiteľa, uplatňuje zásada, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby konkrétny účastník právneho úkonu poznal význam použitého pojmu v prípade, ak sa jedná o pojem všeobecne známy a zrozumiteľný. Je nepochybné, že pojem revolving je všeobecne známym a bežným pojmom, rovnako ako je debetná karta, povolené prečerpanie úverového rámca, lízing a jeho rozdiel oproti úveru, a podobne. Ak by aj konkrétnemu žiadateľovi význam tohto pojmu známy nebol, práve z namietaných ustanovení sa má ešte v čase pred realizáciou návrhu na uzavretie zmluvy možnosť dozvedieť spôsobe a podmienkach za akých mu budú, v prípade uzavretia zmluvy, peňažné prostriedky poskytované. Plnenie zo strany veriteľa po vzniku nároku na výplatu revolvingu je rovnako vymáhateľný záväzok na strane veriteľa, ako je to v prípade nároku na úver. Poskytnutie revolvingu nie je a ani nemôže byť viazaným predajom v zmysle dikcie ust. § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pretože poskytnutie revolvingu je priamo predmetom zmluvy. Zdôraznil, revolvingový úver môže dlžník aj bez uvedenia dôvodu vypovedať, a to podľa článku 18 ods. 18.2 zmluvy, z ktorého *expressis verbis* toto právo dlžníka vyplýva. Vzhľadom k povahe poskytovanej finančnej služby, predmetom ktorej je práve revolvingový úver, právo dlžníka na vyplatenie úveru a revolvingu, nezakladá a ani nemôže založiť na strane dlžníka žiadnu nevýhodu v porovnaní s postavením veriteľa.

K službe odkladu splátok podľa čl. o 8 odsek 8.1 Dohody o poskytnutí služby uviedol, že predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúci v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej len ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 116,42 EUR (resp. 133,98 EUR) a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 60,48 EUR (resp. 69,60 EUR) v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje súhlas. Veriteľ je povinný oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty., pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby. Podľa vety druhej §53 ods. 1 ObčZ. ustanovenie prvej vety o neprijateľných podmienkach neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky dojednané individuálne. Neprijateľná podmienka sa teda podľa §53 ods. 1 ObčZ nemôže týkať predmetu a ceny plnenia. Predmet plnenia a cena sú vždy aj podstatnými náležitosťami každej spotrebiteľskej zmluvy, ktoré musia byť vždy dojednané, aby mohla byť zmluva platná. Samy osebe ich nemožno posudzovať z toho hľadiska, že by spôsobovali nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ide o zabezpečenie právnej istoty aj na strane žalovaného, že nebude spochybňovaný výslovne dojednaný predmet zmluvy alebo jeho cena.

K neplatnosti rozhodcovskej doložky uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500006586 ani zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500006584 rozhodcovskú doložku neobsahuje, zo žaloby potom nie je absolútne možné identifikovať, na základe čoho sa domáha žalobca neplatnosti neexistujúcej rozhodcovskej doložky.

K neplatnosti zmluvy ako celku uviedol, že s poukazom na text rozhodnutia Súdneho Dvora z 15. marca 2012, sp. zn. C 453/10, vo veci Perenič, Pereničová c/a SOS Financ, spol. s r.o., vyplýva, že nielen právna doktrína a judikatúra slovenských súdov, ale aj aktuálna judikatúra Súdneho Dvora jednoznačne dovodila záver, podľa ktorého cieľom sledovaným normotvorcom Únie v rámci smernice 93/13 je nastoliť rovnováhu zmluvných strán, pričom sa má v zásade zachovať platnosť zmluvy ako celku, a nie vyhlásiť za neplatné všetky zmluvy, ktoré obsahujú nekalé podmienky“. Ak by súd postupoval opačne a rozhodol by o neplatnosti zmluvy ako celku, v dôsledku takého rozhodnutia by sa nastolil *de facto* nespravodlivý stav, kedy žalovaný, napriek tomu, že poskytol riadne a včas peňažné prostriedky Žalobcovi, tieto prostriedky mal poskytnúť bezodplatne. vychýlila by sa tým nerovnováha smerom k Žalobcovi, a to bez akéhokoľvek právneho opodstatnenia, keďže nie je a nikdy nebolo cieľom právnej ochrany spotrebiteľa umožniť spotrebiteľom prijímať akékoľvek plnenia bezodplatne.

Záverom k celkovej neplatnosti vyslovil názor, že ak by aj súd dospel k záveru, že niektorá zo zmlúv obsahuje neprijateľné podmienky, tento záver sám o sebe nestačí na to, aby súd vyslovil absolútnu neplatnosť zmluvy ako celku. Takýto záver je nielen v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ale aj rozhodovacou činnosťou slovenských súdov a v konečnom dôsledku aj v rozpore s účelom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Ak by súd dospel k záveru, že výška odplaty za poskytnutý úver bola neprimeraná, môže vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky definujúcej takúto neprimeranú odplatu. Skutočnosť, že zmluva obsahuje neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku ešte neznamená automatickú neplatnosť zmluvy ako takej.

Na záver vzniesol námietku premlčania.

Vo veci súd nariadil pojednávanie.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že zmluvu podpisovala s pani P. a nie s pánom P., toho ani nevidela. Táto jej povedala, že Profi Credit jej nemôže dať jednu pôžičku, ale je to potrebné rozložiť na dve. Žiadala 1400 eur. Pôžičku súrne potrebovala na opravu okien na splatenie jednej faktúry 1400 eur, dôverovala jej. Pôvodne si chcela zobrať pôžičku v Poštovej banke, ale pomýlila sa ich úradníčka, na miesto žiadosti o pôžičku jej dala žiadosť o konsolidáciu, a úver jej mohli poskytnúť až o dva mesiace.

Keď podpisovala pôžičku ani nevedela čo je to revolving a ani ho nepotrebovala. To jej pani P. vôbec nevysvetlila.

V roku 2014 jej oznámili, že jej poskytujú ďalší úver, ktorý bude platiť do 2017 a peniaze nedostala. Pýtala p. P. že kde jej boli poslané peniaze, nechcela jej to povedať, vraj si to asi dala poslať kamarátke na účet. Chodila po bankách a nakoniec zistila, že mala aj účet v Dexii, ktorý zrušila a jeden človek jej povedal, že tam boli poslané na neexistujúci účet a zároveň boli hneď aj vrátené. Tak išla hneď za ňou. Vtedy bola na ňu drzá, lebo jej povedala, že to dá k súdu. Potom hneď zrušila revolvingový účet a išla na ochranu spotrebiteľov, začala sa informovať, pretože na túto pôžičku si našla brigádu a robila skoro dva roky. Pôžičku vybavovať veľmi oľutovala.

Odporca zotrval na svojich tvrdeniach.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení k dátumu uzavretiu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 2 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení k dátumu uzavretiu zmluvy Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 2 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení k dátumu uzavretiu od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5 zák. č. 258/2001 Z.z. ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a výsluchom navrhovateľky.

Súd zistil, že odporca v zastúpení D., ktorá mala konať v mene viazaného finančného agenta F. dňa 26.8.2011 uzavrel s navrhovateľku na základe žiadosti navrhovateľky o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 830 eur, ktorý mal byť splatný v 42 splátkach splatných vždy k 30-temu dňu v mesiaci vo výške 49,83 eur pričom dlžník sa mal zaviazat' zaplatiť celkovú čiastku za dobu čerpania úveru 2092,86 eur pri predpokladanej RPMN 70,01 % ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 % a priemernej RPMN úveroch 45,11 % a zároveň žiadal poskytnúť revolving vo výške 490,33 eur z ktorého sa dlžník zaviazal zaplatiť 1.195,92 eur pri predpokladanej RPMN 63,32 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 % p.a.. Žiadosť bola vyhotovená vpísaním textu do formulára vyhotoveného odporcom. Na základe žiadosti uzavreli účastníci zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. 8500006584 tým, že v čl. 6 bol schválený revolvingový úver v rovnakom znení so stanovením RPMN za úver 69,11 % pri ročnej úrokovej sadzbe 45,11% a RPMN za revolving pri predpokladanej sadzbe RPMN 70,01 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 % s uvedením ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania 9,5 %.

Podľa ust. čl. 8.1 Dohody o poskytnutí služby, veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi záväzok v službe spočívajúcej v možnosti odkladu max. troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu na základe žiadosti za čo sa dlžník zaviazal zaplatiť odplatu vo výške 133,98 eur a odplatu možnosti a odkladu splátok revolvingu 69,60 eur.

Súd zistil, že toho istého dňa pred tými istými osobami, teda odporca v zastúpení D., ktorá mala konať v mene viazaného finančného agenta F. dňa 26.8.2011 na základe rovnakej predtlačte žiadosti a zmluvy

o revolvingovom úvere č. 8500006586 zo dňa 26.8.2011, uzavreli účastníci úverovú zmluvu na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver 810 eur splatný v 42 splátkach do 30-teho dňa v mesiaci vo výške splátky 43,30 eur, neskôr schválenej vo výške 42,30 eur, pri celkovej čiastke, ktorú má dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru 1822,80 eur pri predpokladanej RPMN 70,01 %, RPMN za úver 69,10 % a priemernej RPMN 45,11 %, pri revolvingu dlžník mal zaplatiť za celú dobu čerpania 1.041,60 eur pri predpokladanej RPMN 63,32 eur a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 eur. Opätovne v čl. 8.1 bola dohoda o odklade splátok, za čo mal dlžník zaplatiť 116,42 eur a za odklad splátok revolvingu 60,48 eur pričom zmluva bola tiež podpísaná 26.8.2011

Podľa splátkového kalendára s osobitne vyznačením splátok 1-29 s uvedením úhrady 1.295,50 eur k úveru č. 8500006584 mali byť platby hradené vo výške 49,83 eur s nulovým hradením splátok 6, 7, 8 bol navýšený úver v zmysle bodu 4 revolving.

Podľa splátkového kalendára k úveru č. 8500006586 s vyznačením splátok splatené 1-29 s uvedením sumy 1.128,40 eur pri nulovej úhrade splátok č. 6., 7, 8 bol navýšený úveru v zmysle bodu 4 revolving. Súd oboznámil aj Všeobecné zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere.

Súd v konaní oboznámil aj odôvodnenie rozsudku KS Žilina 7Co/213/2013-286 vo veci o určenie neplatnosti zmluvy proti odporcovi Profi Credit Slovakia s.r.o., obsah rozsudku súdneho dvora EÚ vo veci C453/10 Jana Pereničová, Vladislav Perenič, proti SOS finance spol. s r.o. vo veci prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.2013 o nekalých podmienkach, obsah priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny za obdobie rokov 2011 ako aj úrokovej miery úverov pri nových obchodoch od januára 2009 do mája 2013, osobitne s poukazom na spotrebiteľské úvery s pohybom úrokovej sadzby od cca 7-15 % ročne, rozsudok KS Bratislava 1Cob309/2012-334 zo dňa 26.9.2013, kde bolo rozhodnuté o neplatnosti, kde bol potvrdený rozsudok OS určujúci neplatnosť úverovej revolvingovej zmluvy, rozsudok KS v Prešove 2Co/9/2012-135, ktorým bol potvrdený rozsudok OS o neplatnosti rozhodcovskej doložky a rozsudok KS Žilina 9Co/648/2013-220, ktorým bol potvrdený rozsudok OS Žilina o zrušení rozhodcovského rozsudku a vydaní bezdôvodného obohatenia.

Súd ďalej oboznámil z prehľadu platieb vyhotovenom odporkyňu sumár platieb s uvedením úhrad k úveru 8500006586, pričom pri platbách úveru č. 8500006586 bola uvedená suma 810 eur ako schválené, 693,58 poskytnuté, pri úvere 8500006584, uvedené schválené 930 eur, poskytnuté 796,02 eur, rozdiel medzi poskytnutým a schváleným 250,40 eur. Ďalej navrhovateľka uviedla jednotlivé platby a to za rok 2011

30.9.2011 v sume 94 eur, 2.11. v sume 94 eur, 30.11. v sume 94 eur, 27.12. v sume 93 eur, za rok 2012 a to 31.1.2012 v sume 93 eur, 28.5. v sume 93,23 eur, 13.7. v sume 93,23 eur, 6.9.2012 v sume 86,46 eur, 8.10. v sume 93,23 eur, 13.11. v sume 93,23 eur, 7.12.2012 v sume 93,23 eur, za rok 2013 9.1. v sume 93,23 eur, 11.2. v sume 93,23 eur, 8.3. v sume 93,23 eur, 10.4. v sume 93,23 eur, 16.5. v sume 93,23 eur, platba 28.6. v sume 93,23 eur 186,46 eur, 13.8. v sume 93,23 eur, 27.8. v sume 93,23 eur, 18.10. v sume 93,23 eur, 11.11. v sume 93,23 eur, 29.11. v sume 93,23 eur a 27.12. v sume 93,23 eur,

za rok 2014 platba 30.1.2014 v sume 93,23 eur.

Súd zistil, že sa jedná o úhrady na oba úvery v celkovej výške 2325,83 eur.

Podľa listu odporcu o prehľade platieb k úveru č. 8500006584, bolo uvedené poskytnutie úveru vo výške 796,02 eur na účet č. 5406601001/5600 dňa 26.8.2011 a ďalej odoslaná platba úveru 420,73 eur dňa 9.1.2014, ktorá sa dňa 13.1.2014 vrátila na účet z dôvodu neexistujúceho účtu č. 5406601001/5600. V prehľade bol uvedený súhrn platieb s dátumami zhodnými s platbami uvádzanými navrhovateľkou vo výške 1295,58 eur.

Podľa listu odporcu k úhrade platieb k úveru 8500006596, bola uvedená poskytnutá čiastka 693,58 eur dňa 26.8.2011, ďalšia čiastka z 9.1.2012 vo výške 366,58 eur vrátená 13.1.2014 v plnom rozsahu z dôvodu neexistujúceho účtu, pričom súčet jednotlivých platieb je vo výške 1.128,40 eur.

Odporca spolu uvádzal platby vo výške 2423,98 eur, teda v rozsahu prevyšujúcom platby uvádzané odporkyňou. Odporca však nesprávne zúčtoval platby 13.7.2012, ktorú zúčtoval vo výške 91,38 eur, hoci z dokladov o úhrade zistil úhradu 93,23 eur.

Súd oboznámil aj originály peňažných dokladov, doklad o prevzatí peňažných prostriedkov odporcu a to potvrdenie o prevzatí sumy 7.12.2012 v čiastke 93,23 eur za november 2012, 13.11.2012 v čiastke 93,23 eur za 10/12, 8.10.2012 v čiastke 93,23 eur za 9/2012, 6.9.2012 v čiastke 86,46 eur bez uvedeného obdobia, 13.7.2012 v čiastke 93,23 eur za 6/2012, 28.5.2012 v čiastke 93,23 eur za 5/2012, 31.1.2012

v čiastke 93 eur za 1/2012, 27.12.2011v čiastke 93 eur bez obdobia úhrady, 30.11.2011 v čiastke 94 eur za 11/2011, 2.11.2011 v čiastke 94 eur za 10/11, 30.9.2011 v čiastke 94 eur za 9/2011, 27.8.2013 v čiastke 93,23 eur za 8/2013, 13.8.2013 v čiastke 93,23 eur za 7/2013, 28.6.2013 v čiastke 186,46 eur za 5, 6/2013, 16.5.2013 v čiastke 93,23 eur, 10.4.2013 v čiastke 93,23 eur za 3/13, 8.3.2013 v čiastke 93,23 eur 2/13, 11.2.2013 v čiastke 93,23 eur 01/13, 9.1.2013 v čiastke 49,83 eur na úhradu úveru 8500006584 bez uvedeného obdobia, doklad o úhrade rovnakého dňa 9.1.2013 sumy 43,40 eur na úhradu úveru koncové číslo 6586, z ktorých zistil úhrady vo výške 1859,77 eur.

Súd ďalej z dokladov o vklade na účet č. 502396383/7500 zistil, že boli vykonané celkové úhrady vo výške 466,15 eur dňa 30.1.2014 čiastka 43,40 eur na úhradu úveru 8500006586 a 49,83 eur na úhradu úveru 8500006584, 29.11.2013 čiastka 43,40 eur na úhradu úveru 8500006586 a 49,83 eur na úhradu úveru 8500006584, 11.11.2013 čiastka 43,40 eur na úhradu úveru 8500006586 a 49,83 eur na úhradu úveru 8500006584, 8.10.2013 čiastka 43,40 eur na úhradu úveru 8500006586 a 49,83 eur na úhradu úveru 8500006584, 27.12.2013 čiastka 43,40 eur na úhradu úveru 8500006586 a 49,83 eur na úhradu úveru 8500006584..

Z dokladov súd zistil úhrady vo výške 2325,92 eur.

Súd zistil rozdiel medzi platbami uvádzanými navrhovateľkou a platbami uvádzanými odporcom v prospech navrhovateľky, ktorá neuviedla platby 10.8.2012 vo výške 2 x 50 eur.

Nakoľko súd mal preukázané úhrady z platobných dokladov vo výške 2.325,92 eur a platbu vo výške 100,- eur z dokladov odporcu, súd ustálil úhradu navrhovateľky vo výške 2.425,92 eur, čo prakticky korešponduje s účtovaním platieb odporcom s prihliadnutím na nesprávne zúčtované platby dňa 13.7.2012 vo výške 93,25 eur ktorú zúčtoval 17.7.2012 vo výške 91,38 eur 42,63 eur na účet č. 8500006586 a 48,75 na účet č. 8500006584 (podľa dokladu 43,40 eur na účet č. 8500006584 a 49,83 eur účet č. 8500006586), teda úhrady na účet č. 8500006584 vo výške 1296,66 eur a úver č. 8500006586 vo výške 1129,17 eur.

Súd z oznámenia odporcu zo dňa 30.1.2014 zistil, že v zmysle čl. 4 zmluvných podmienok bol navrhovateľke poskytnutý revolving na základe zmluvy 8500006586 poskytnutý 9.1.2014, obdobne ako bol poskytnutý revolving obdobne ako bol navýšený o revolving úver zo zmluvy 8500006584.

Súd oboznámil aj žiadosť navrhovateľky o storno revolvingu navrhovateľkou odporcovi zo dňa 20.1.2014 pre obe revolvingové zmluvy.

Súd však z prehľadu platieb mal preukázané, že k poskytnutiu revolvingu nedošlo, nakoľko tento bol zaslaný na zrušený účet.

Súd ďalej zo zápisu z rokovania odporcu s klientom zo dňa 8.3.2013 zistil, že navrhovateľka ako klient žiadala o odklad splátok z dôvodu núdze, pričom jej bola oznámená úprava splátkového kalendára s tým, že došlo k posunu splátok.

Súd ďalej zistil, že odporca k žiadosti navrhovateľky o predčasné splatenie úveru 8500006586 uviedol, že na základe písomnej žiadosti zo dňa 28.1.2014 o predčasné splatenie revolvingového úveru ju informoval o predčasnom splatení revolvingového úveru ku dňu 12.2.2014 pri výške mimoriadnej splátky 575,73 eur a poplatku za predčasné splatenie 3,91 eur, a ďalej ju informoval o stanovisku predčasného splatenia úveru 8500006584 pri výške mimoriadnej splátky 660,67 eur, poplatku za predčasné splatenie úveru 4,48 eur.

Súd z ďalšieho oznámenia odporcu k zmluve o úvere č. 8500006584 a č. 8500006586 zistil, že odporca vysvetľoval dôvod zaslania nižších čiastok ako mal byť poskytnutý úver z dôvodu dobrovoľného objednania si nároku na doplnkovú službu, ktorá bola započítaná z poskytnutého úroku.

Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom p. P., pretože z jej výsluchu nemohol nič zistiť, nakoľko takáto osoba ani nemala vystupovať v mene odporcu ako veriteľa, ale mal vystupovať p. Peter Majer, ktorý bol registrovaný v registri NSB ako viazaný finančný agent. Teda, odporca poskytoval úver prostredníctvom nespôsobilej osoby, resp. minimálne osoby, ktorá nebola jeho zamestnancom a nebola ani zapísaná v registri finančných agentov vedenom NBS, teda nemohla dať kvalifikované poradenstvo dlžníkovi a podľa zistení z vykonaného dokazovania ani kvalifikované poradenstvo aspoň sčasti rešpektujúce záujmy dlžníka ani nedala. Dokonca preukázateľne konala v rozpore so záujmami dlžníka a v rozpore s posudzovaním schopnosti dlžníka, keď „úverový vzťah“ rozdelila na dve zmluvy, pričom bonitu, schopnosť dlžníka splácať úver, jeho príjmy neposudzovala spoločne, ale zvlášť pri každej zmluve tak, ako keby druhá zmluva ani nemala byť uzavretá (predzmluvný formulár, kde nie sú uvedené záväzky z druhej zmluvy).

Súd z vyššie uvedeného dokazovania mal preukázať, že odporca neposkytol navrhovateľke požadovanú sumu úveru, teda vo výške 930 eur podľa úverovej zmluvy 8500006584 a sumu vo výške 810 eur podľa úverovej zmluvy 8500006586, ale poskytol len z úverovej zmluvy 8500006586 sumu 693,58 eur (116,42 eur neposkytol), pri úvere 8500006584 len sumu 796,02 eur (133,98 eur neposkytol). Celkovo odporca poskytol prostriedky navrhovateľke v objeme 1489,60 eur.

Neposkytnutý rozdiel predstavovala vlastne úhrada za Dohodu o poskytnutí služby. Súd však zistil, že úhrada za odklad 3 splátok zo zmluvy o úvere 8500006586 vo výške 116,42 eur predstavovala 2,68 násobok splátky a úhrada za odklad 3 splátok zo zmluvy o úvere 8500006584 vo výške 133,98 eur predstavovala 2,69 násobok splátky, teda skoro celú hodnotu splátok, o odklad ktorých mohla odporkyňa požiadať. Podľa zmluvného znenia sa vôbec nemohlo jednať o dobrovoľný výber služby, alebo dokonca individuálne dojednanú službu, pretože bola súčasťou vopred pripravenej formulárovej zmluvy a dokonca, nie že nevyžadovala aktívnu činnosť dlžníka pre zvolenie takejto služby, ale neumožňovala ani odmietnutie služby.

S prihliadnutím na charakter a obsah zmluvného dojednania nemožno hovoriť ani o odplate za službu, pretože tzv. „odklad splátok“ ani nebol službou, ale bol skrytým poplatkom, spojeným s poskytnutím zmluvy, ktorého výšku odporca vôbec nezohľadnil vo výpočte RPMN a celkových nákladov spojených so splácaním úveru. Pritom z dohodnutej istiny a skutočne vyplatených peňazí je zrejmé, že odporca už pri uzavretí zmluvy kalkuloval so „zrazením“ úhrady za „Dohodnutú službu“, pričom po zranení (započítaní - hoci chýba úkon započítania) úhrady zostávala čiastka približne v požadovanej výške. Teda náležitej odbornej starostlivosti zo strany veriteľa - odporcu nemožno ani hovoriť, pretože odporca vôbec nepostupoval štandardne, ale zneužil tieseň navrhovateľky a vnútil jej neprimerané podmienky tak, aby privodil sebe čo najväčší prospech na úkor navrhovateľky ako dlžníka. Odporca tým fakticky ešte zvýšil už aj tak neprimerane vysokú nákladovosť - úrokovú sadzbu úveru, ktorá aj bez skrytých poplatkov bola na hranici povolenej zákonom (§ 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z.z.). Pritom odporcom spomínanú nízku hodnotu úveru a potencionálnu platobnú neschopnosť vyvolal sám odporca jedným rozdelením úveru, aby formálne pri nižšej požičanej výške mohol preukazovať schopnosť splácať úver. Pritom bežné úvery poskytované bankami boli až niekoľkonásobne nižšie.

Pritom súd nemôže vôbec pochopiť racionálnosť takejto dohody, keď dlžník za možnosť odkladu splátok uhradí sumu skoro rovnajúcu sa súčtu splátok, teda keby dohodu neprijal a okamžite by časť úveru vo výške odplaty uhradil, zostatok úveru by sa znížil s poukazom na vysoké zaťaženie úrokovou sadzbou o viac ako hodnotu troch splátok s výrazným znížením dopadu na zostatok istiny. Teda súd dospel k názoru, že takáto dohoda je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Obč. zák. a podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože zneužíva tieseň dlžníka, jeho snahu získať úver a za poplatok za službu maximálne nevýhodnú pre dlžníka skrýva snahu o zvýšenie „výnosnosti“ úveru.

Pokiaľ sa jedná o službu revolvingu, odporca vôbec nepreukázal, že by navrhovateľka mala záujem o opakované poskytovanie úveru po určitom uhradení časti úveru. Súd dokonca zo svojej činnosti ešte nezistil, že by v období, kedy bol poskytnutý navrhovateľke úver, takýto poskytoval bez služby revolvingu, prípadne bez „dohody o poskytnutí služby“. Podľa výpovede navrhovateľky a účelu, na ktorý potrebovala úver, úhradu splatnej faktúry za okná, vôbec revolving nepotrebovala a ani o revolving nežiadala.

Podľa základnej charakteristiky revolvingového úveru teóriou ekonómie, je revolvingový úver predstavuje druh úveru obdobný ako kontokorentný úver, ktorý slúži pre opakované požičiavanie prostriedkov bez potreby žiadať banku o poskytnutie nového úveru, na rozdiel od neho však je účelový a nezávislý na bežnom účte. Predmetom financovania bývajú obežné aktíva, predovšetkým bonitné pohľadávky, zásoby. Dlžník si môže požičiavať až do výšky úverového rámca, pričom vďaka účelovosti býva jeho úroková sadzba nižšia ako pri kontokorentnom úvere. Poskytuje sa zväčša spoľahlivým a bonitným klientom.

Odporcom ponúknutý „revolvingový úver“ sa z uvedenej charakteristiky vymyká a to nie len tým, že navrhovateľka určite nebola bonitným dlhodobým klientom, ale aj výškou úrokovej sadzby a tým, že nemal ani obvyklé účelové určenie. Zároveň vymyká sa z bežného rámca aj tým, že nie len že nepredpokladal žiadosť dlžníka o poskytnutie prostriedkov (ale prostriedky vnucoval) ale aj tým, že klient na úver fakticky ani nemal nárok. Fakticky teda snahou odporcu ako veriteľa bolo neustále úverovať klienta, ktorý sa ukázal schopných splatiť predtým poskytnutý úver, dokonca za horších úverových podmienok, čo nemožno hodnotiť inak, ako pokračovanie v úžere, ale aj ako nekalú obchodnú praktiku, ktorou získaval (udržiaval) odporca si klientov schopných splácať úver tým, že ich neustále zaúveroval. To že mohol dlžník vypovedať zmluvy, nie je a nemôže byť argument pre možnosť voľby dlžníka, aby mu nebol poskytovaný ďalší úver, pretože navyše k odstúpeniu by musel dôjsť ešte počas nesplatenia celého predchádzajúceho úveru, teda dlžník by musel uhradiť viacero splátok naraz, na čo však nemusel mať prostriedky.

Súd teda zistil, že navrhovateľ nie len že nepristupoval k navrhovateľke s náležitou odbornou starostlivosťou, ale tým, že sumu odplaty „za dohodu o poskytnutí služby“ nezahrnul do nákladov spojených s úverom, uviedol nesprávne výšku RPMN v neprospech klienta a teda úver je potrebné považovať za bezúčelný a bez poplatkov.

Súd však s poukazom na nekorektné správanie veriteľa - odporcu vykazujúce všetky znaky úžery, súhlasí s názorom navrhovateľky, že zmluva o úvere je potrebné považovať za neplatný právny úkon, pretože obsah vyhotoveného právneho úkonu nesledoval len poskytnutie úveru a neplatnosť jednotlivých častí zmluvy po ich oddelení neumožňuje zachovať podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Obsah zmluvy predložený odporcom sledoval iný cieľ ako len poskytnutie úveru, za použitia nekalej obchodnej praxe malo dôjsť k jeho cykleniu, opätovnému poskytovaniu bez žiadosti klienta (čo je aj v rozpore s ust. § 497 Obchodného zákonníka, záväzkom veriteľa, na požiadanie dlžníka poskytnúť v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy). Pokiaľ by mal súd ponechať v platnosti len zmluvné ustanovenia o poskytnutí úver bez revolvingu, vzhľadom na porušenie povinností zahrnúť do výpočtu RPMN všetky poplatky (Poplatok za Dohodu o poskytnutí služby), mohol by ponechať v platnosti len ustanovenia o povinnosti požičať peňažnú sumu, avšak bez úrokov a odplaty, čo je možné považovať len za pôžičku, nie však úver, teda ani po oddelení absolútne neplatných ustanovení nemožno vyvodiť, že by sa jednalo o úver, prípadne spotrebiteľský úver podľa zák. č. 258/2001 Z.z., teda zmluvný úkon medzi účastníkmi, zmluva o úvere č. 8500006584 a č. 8500006586 nemôže byť platným právnym úkonom.

Súd preto návrhu navrhovateľky na určenie neplatnosti úverových zmlúv vyhovel.

Vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 ods. 1 Obč. zák. súd musel rozhodnúť aj o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Sú s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zistil, že odporca skutočne vyplatil navrhovateľke sumu na základe úverovej zmluvy č. 8500006586 vo výške 693,58 eur a na základe úverovej zmluvy č. 8500006584 vo výške 796,02 eur. Navrhovateľka na základe vykonaného dokazovania uhradila na účel úverovej zmluvy č. 8500006584 vo výške 1296,66 eur a úver č. 8500006586 vo výške 1129,17 eur, teda z úhrad na zmluvu č. 8500006586 uhradila nad poskytnuté prostriedky 435,59 eur (1129,17 eur - 693,58 eur) a z úhrad na zmluvu č. 8500006584 uhradila nad poskytnuté prostriedky 500,64 eur (1296,66 eur - 796,02 eur). Navrhovateľka sa zo zmluvy č. 8500006584 zo dňa 26.08.2011 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 499,56 EUR a zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500006584 zo dňa 26.08.2011 bezdôvodného obohatenia vo výške 434,82 EUR, súd je viazaný výškou nároku vymedzenou petítom zmluvy, navrhovateľka požadovala menej ako jej náleží, teda návrhu vyhovel.

Pokiaľ sa týka odporcom vnesenej námietky premlčania, súd túto nevzhladol za dôvodnú. Navrhovateľka síce začala úver splácať od 30.9.2011 a návrh bol podaný na súd až dňa 24.3.2014, avšak odporca sa nevyrovnal s plynutím subjektívnej a objektívnej premlčacej doby pre vydanie bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prípadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa názoru súdu, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až potom, keď jej mali byť poukázané prostriedky z revolvingu a uplatnené nároky na plnenie v zmysle splátok revolvingového úveru a vyhľadala pomoc pri združení poskytujúcich právne rady v spotrebiteľských sporoch. Navyše, ak by súd prihliadal len na dvojročnú premlčaciu dobu, navrhovateľka sa do bezdôvodného obohatenia mohla dostať len úhradou splátok nad rozsah istiny čo bolo niekedy po desiatej splátke splatnej 30.10.2012, teda počnúc splátkou splatnou 30.11.2012 nemohli byť nároky uplatnené na súde 23.4.2014 premlčané.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko si však navrhovateľka výslovne trov konania neuplatnila, rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania jej nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).